

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 86

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
15. —	Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea nivelului comisioanelor de garantare pentru anul 2022	2
3.001/39. —	Ordin al ministrului educației și al ministrului muncii și solidarității sociale privind aprobarea Metodologiei de alocare a nivelurilor de calificare pentru calificările de nivel 1—5 din Cadrul național al calificărilor	3—10
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 67 din 29 septembrie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)		11—16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea nivelului comisioanelor de garantare pentru anul 2022

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 146.519 din 17.01.2022 al Direcției generale buget finanțe și fonduri europene,

în baza:

— art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor alocate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru renovarea și dezvoltarea spațiului rural prin creșterea calității vieții și diversificării economiei în zonele rurale, aprobată prin Legea nr. 373/2009, cu modificările și completările ulterioare, și a Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor alocate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru renovarea și dezvoltarea spațiului rural prin creșterea calității vieții și diversificării economiei în zonele rurale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.262/2009, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 82 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 876/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă nivelul comisioanelor de garantare datorat fondurilor de garantare de către beneficiarii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor alocate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru renovarea și dezvoltarea spațiului rural prin creșterea calității vieții și diversificării economiei în zonele rurale, aprobată prin Legea nr. 373/2009, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de beneficiari eligibili ai Fondului european agricol de dezvoltare rurală, pentru acordarea de scrisori de garanție în favoarea Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2009, aprobată prin Legea nr. 373/2009, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, astfel:

Tipul scrisorii de garanție	Nivelul lunar al comisioanelor de garantare pentru anul 2022
1	2
Scrisorile de garanție reprezentând 110% sau, după caz, 100% din avansul acordat de Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale	0,05%

Art. 2. — Administratorul schemei de garantare pentru agricultură finanțată din Programul național de dezvoltare rurală 2007—2013 va practica în anul 2022, pentru toate garanțiile care au fost acordate pe seama sumelor alocate din acest program, nivelul primei de garantare aflat în vigoare la data de 31.12.2015, data închiderii schemei de garantare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu

București, 18 ianuarie 2022.
Nr. 15.

MINISTERUL EDUCAȚIEI
Nr. 3.001 din 4 ianuarie 2022

MINISTERUL MUNCII ȘI
SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 39 din 11 ianuarie 2022

ORDIN
privind aprobarea Metodologiei de alocare
a nivelurilor de calificare pentru calificările de nivel 1—5
din Cadrul național al calificărilor

Având în vedere prevederile:

— art. 340 alin. (2) lit. a) și b) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2021 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2² alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 522/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 917/2018 privind aprobarea Registrului național al calificărilor profesionale din România,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare,

ministrul educației și ministrul muncii și solidarității sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de alocare a nivelurilor de calificare pentru calificările de nivel 1—5 din Cadrul național al calificărilor, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Educației, Autoritatea Națională pentru Calificări și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

METODOLOGIE

de alocare a nivelurilor de calificare pentru calificările de nivel 1—5 din Cadrul național al calificărilor

Art. 1. — (1) Prezenta metodologie reglementează cadrul legal pentru alocarea și descrierea nivelurilor de calificare pentru calificările de nivel 1—5 din Cadrul național al calificărilor.

(2) Prezenta metodologie se aplică în cazul în care se dorește alocarea și descrierea unui nivel de calificare pentru o calificare nouă sau revizuirea nivelului de calificare al unei calificări existente, în următoarele situații:

a) calificării respective îi corespunde cel puțin o ocupație din Clasificarea ocupațiilor din România și există documentație aferentă de introducere a ocupației;

b) calificării respective îi corespunde cel puțin o ocupație din Clasificarea ocupațiilor din România și documentația aferentă de introducere a ocupației nu există sau este incompletă.

(3) În cazul în care se impune revizuirea nivelului de calificare pentru o ocupație existentă în Clasificarea ocupațiilor din România se inițiază și procedura de mutare în altă grupă de bază conform cerințelor pieței muncii, respectând prevederile Ordinului ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 270/273/2002 privind aprobarea Procedurii de actualizare a nomenclatorului Clasificarea ocupațiilor din România.

(4) Prezenta metodologie are în vedere Recomandarea Consiliului din 22 mai 2017 privind Cadrul european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții și de abrogare a Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții.

Art. 2. — (1) Alocarea nivelurilor de calificare se face de către utilizatorii interesați prin intermediul descriptorilor de nivel prevăzuți în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare, după următoarele criterii:

- a) cunoștințe;
- b) abilități cognitive;
- c) aptitudini/abilități/competențe;
- d) responsabilitate și autonomie.

(2) Modalitatea de transpunere a descriptorilor, după criteriile prevăzute la alin. (1), pe fiecare nivel de calificare, este detaliată după cum urmează:

a) cunoștințe:

— nivelul 1 — își amintește cunoștințe generale de bază — cunoștințe factive¹;

— nivelul 2 — își amintește și înțelege cunoștințe de bază dintr-un domeniu, gama de cunoștințe se limitează la fapte și idei principale — cunoștințe factive¹;

— nivelul 3 — aplică cunoștințe despre un domeniu care include procese, tehnici, materiale, instrumente și unele idei teoretice — cunoștințe factive¹;

— nivelul 4 — utilizează o gamă largă de cunoștințe practice și teoretice specifice domeniului — cunoștințe factive¹ și cunoștințe conceptuale²;

— nivelul 5 — utilizează cunoștințe generale teoretice și practice care sunt adesea specializate în cadrul unui domeniu și arată cunoașterea limitelor bazei de cunoștințe — cunoștințe factive¹ și cunoștințe conceptuale²;

b) abilități cognitive:

— nivelul 1 — își amintește cunoștințe generale de bază — a-și aminti³;

— nivelul 2 — își amintește și înțelege cunoștințe de bază dintr-un domeniu, gama de cunoștințe se limitează la fapte și idei principale — a-și aminti³;

— nivelul 3 — aplică cunoștințe despre un domeniu care include procese, tehnici, materiale, instrumente și unele idei teoretice — a-și aminti³, a înțelege⁴ și a aplica⁵;

— nivelul 4 — utilizează o gamă largă de cunoștințe practice și teoretice specifice domeniului — a-și aminti³, a înțelege⁴ și a aplica⁵;

— nivelul 5 — utilizează cunoștințe largi teoretice și practice care sunt adesea specializate în cadrul unui domeniu și arată cunoașterea limitelor bazei de cunoștințe — a-și aminti³, a înțelege⁴ și a aplica⁵;

c) aptitudini/competențe:

— nivelul 1 — utilizează abilități de bază pentru a realiza sarcini simple — prestructural⁶;

— nivelul 2 — utilizează abilități și competențe-cheie pentru a realiza sarcini în cazurile în care acțiunea este guvernată de reguli care definesc rutina și strategiile și selectează și aplică metode, instrumente și materiale de bază — unistruktural⁷;

— nivelul 3 — utilizează o gamă de abilități specifice domeniului pentru a realiza sarcini și a prezenta interpretarea personală prin selectarea și ajustarea metodelor, instrumentelor și materialelor — multistruktural⁸;

— nivelul 4 — dezvoltă abordări strategice pentru sarcini care apar în contexte de muncă sau studiu prin aplicarea cunoștințelor specializate și folosirea surselor specializate de informații — relațional⁹;

¹ Cunoștințe factive: elementele de bază pe care elevii trebuie să le cunoască pentru a fi familiarizați cu o disciplină sau pentru a rezolva probleme legate de o disciplină.

² Cunoștințe conceptuale: relațiile dintre elementele de bază în cadrul unei structuri mai largi care le permit să funcționeze împreună.

³ A-și aduce aminte: a extrage, a recunoaște și a-și aminti cunoștințe relevante din memoria pe termen lung.

⁴ Înțelegere: a crea sens din mesaje orale, scrise și grafice prin interpretare, exemplificare, clasificare, rezumare, intuire, comparare și explicare.

⁵ Aplicare: desfășurarea sau folosirea unei proceduri prin executare sau implementare.

⁶ Prestructural (fără relevanță): eșuează, incompetent, nu înțelege sensul.

⁷ Unistruktural (un aspect relevant): identifică, denumește, urmează o procedură simplă.

⁸ Multistruktural (mai multe aspecte independente relevante): combină, descrie, enumeră, realizează abilități de serie, listează.

⁹ Relațional (integritate într-o structură): analizează, aplică, argumentează, compară/contrastază, critică, explică cauzele, raportează, justifică.

— nivelul 5 — dezvoltă răspunsuri strategice și creative în procesul de cercetare a soluțiilor față de probleme concrete bine definite și abstracte și demonstrează transferul cunoștințelor teoretice și practice în crearea de soluții pentru probleme — relațional⁹;

d) autonomie și responsabilitate:

— nivelul 1 — finalizează sarcini de muncă sau studiu sub supraveghere directă și demonstrează eficacitate personală în contexte simple și stabile — începător¹⁰;

— nivelul 2 — are o responsabilitate limitată pentru îmbunătățirea performanței în contexte de muncă sau studiu simple și stabile, în grupuri familiare, omogene — începător¹⁰;

— nivelul 3 — își asumă responsabilitatea pentru finalizarea sarcinilor și demonstrează o oarecare independență în contexte de muncă sau studiu acolo unde contextele sunt în general stabile, dar unii factori se schimbă — începător avansat¹¹;

— nivelul 4 — gestionează rolul sub îndrumare în contexte de muncă și studiu care sunt de obicei previzibile și unde sunt mulți factori implicați care cauzează schimbări și unde unii factori sunt interconectați — competent¹²;

— nivelul 5 — gestionează în mod independent proiecte care necesită rezolvarea problemelor, unde sunt mulți factori, dintre care unele interacționează și duc la schimbări imprevizibile, arată creativitate în dezvoltarea proiectelor, conduce oameni și analizează performanța proprie și a celorlalți și îi instruește pe alții și dezvoltă performanța echipei — competent¹²/experimentat¹³.

(3) Nu se acordă nivelul 1 de calificare calificărilor în baza cărora se practică o ocupație sau mai multe cu risc ridicat în muncă sau care necesită aptitudini și deprinderi speciale.

(4) Procesul de alocare a nivelului de calificare constă în compararea rezultatelor învățării conținute de calificarea analizată cu rezultatele învățării cuprinse în descriptorii de nivel de la alin. (1).

Art. 3. — (1) În vederea aprobării nivelului de calificare se constituie Comisia de alocare a nivelului de calificare, denumită în continuare *Comisie*, formată din doi reprezentanți ai Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, doi reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Calificări, un reprezentant al comitetului sectorial de care aparține calificarea și, după caz, un reprezentant al ministerului sau autorității de resort.

(2) Comisia menționată la alin. (1) se aprobă prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Calificări.

(3) Prezentul ordin nu se aplică în învățământul profesional și tehnic.

Art. 4. — (1) Procesul de alocare a nivelului de calificare pentru situația prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. a) constă în parcurgerea de către utilizatorii interesați a următoarelor etape:

a) completarea fișei ocupației cu datele preluate din memoriul justificativ al ocupației din Clasificarea ocupațiilor din România, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 la metodologie;

b) descrierea descriptorilor de nivel și compararea lor cu cei stabiliți pe niveluri de calificare prevăzuți în anexa nr. 2 la metodologie;

c) înaintarea către comitetul sectorial de care aparține calificarea a unei propuneri de nivel de calificare;

d) avizarea nivelului de calificare de către comitetul sectorial;

e) aprobarea nivelului de calificare de către Comisie;

f) formularea propunerii de revizuire, după caz, a Clasificării ocupațiilor din România;

g) menționarea nivelului de calificare în Registrul național al calificărilor profesionale din România de către Autoritatea Națională pentru Calificări, conform reglementărilor în vigoare.

(2) Procesul de alocare a nivelului de calificare pentru situația prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. b) constă în parcurgerea de către utilizatorii interesați a următoarelor etape:

a) stabilirea denumirii calificării;

b) descrierea activităților, atribuțiilor și sarcinilor;

c) descrierea cunoștințelor, aptitudinilor, responsabilității și a autonomiei;

d) identificarea resurselor externe, a echipamentelor și uneltelor necesare;

e) descrierea condițiilor de muncă, a cerințelor atașate și a riscurilor asociate;

f) completarea fișei ocupației cu cerințele prevăzute în anexa nr. 1 la metodologie;

g) descrierea descriptorilor de nivel și compararea lor cu cei stabiliți pe niveluri de calificare, prevăzuți în anexa nr. 2 la metodologie;

h) înaintarea către comitetul sectorial de care aparține calificarea a unei propuneri de nivel de calificare;

i) avizarea nivelului de calificare de către comitetul sectorial;

j) aprobarea nivelului de calificare de către Comisie;

k) menționarea nivelului de calificare în Registrul național al calificărilor profesionale din România de către Autoritatea Națională pentru Calificări, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 5. — În situația în care în descrierea ocupației în Clasificarea ocupațiilor din România se regăsesc competențe de niveluri de calificare diferite, nivelul corespunzător se va alege prin consultarea pieței muncii, înainte de a transmite propunerea de acordare a nivelului de calificare către comitetul sectorial de care aparține ocupația.

¹⁰ Începător: are o înțelegere incompletă, abordează mecanic sarcinile și are nevoie de supraveghere pentru a le finaliza.

¹¹ Începător avansat: are o înțelegere de lucru, tinde să vadă acțiunile ca o serie de pași, poate finaliza sarcini mai simple, fără supraveghere.

¹² Competent: are o bună înțelegere și experiență, vede acțiuni cel puțin parțial în context, este capabil să finalizeze munca independent la un standard acceptabil, deși îi poate lipsi rafinamentul.

¹³ Avansat: are o înțelegere profundă, vede acțiunile în mod holistic, poate obține un standard ridicat de rutină.

Fișa ocupației

1.	Denumirea ocupației
Denumire și cod COR	
1.a)	Denumirea calificării necesare practicării ocupației
Denumire	
Titlu	
Nivelul de calificare CNC	
Calificare nouă DA/NU	
Revizuirea nivelului de calificare DA/NU	
2.	Grupa de bază din COR
Grupa de bază din COR actuală	
Grupa de bază din COR propusă	
3.	Sectorul de activitate CAEN în care se încadrează ocupația
Sector CAEN/Diviziuni CAEN	
4.	Atribuțiile și activitățile specifice ocupației
5.	Cerințe fizico-psihice pentru practicarea ocupației, controalele medicale impuse/necesare
6.	Deosebirile față de alte ocupații apropiate din aceeași grupă de bază (opțional, dacă există informații)
7.	Nivelul de instruire solicitat pentru practicarea ocupației
7.1. Cerințe referitoare la formarea profesională (ruta profesională)	
7.2. Tipul actului de calificare	
8.	Cerințe privind aptitudinile, abilitățile și deprinderile solicitate practicantului ocupației, manualitate etc.
9.	Nivelul de responsabilitate față de ceilalți, pe verticală și orizontală

10.	Nivelul de autonomie, de decizie proprie
11.	Utilajele, mașinile, echipamentele de lucru implicate și riscurile privind utilizarea acestora
12.	Echipamentele de protecție folosite în procesul muncii
13.	Riscurile la locul de muncă: zgomot, vibrații, microclimat, iluminat, amenajarea postului, noxe chimice/biologice, radiații, risc de electrocutare, incendiu, lucru la înălțime, spațiu, întuneric, risc de explozie, animale periculoase, pericole de altă natură etc.
14.	Mediul de activitate și cerințele pentru condiții de muncă periculoasă
15.	Competențele comune, necesare la locul de muncă, specifice grupei de bază
16.	Competențele tehnice generale la locul de muncă, specifice grupei de bază
17.	Competențele profesionale specifice de specialitate și specializare
18.	Programul de lucru (normal, ture, de noapte etc.)

NOTĂ:

Informațiile vor fi completate în conformitate cu Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 270/273/2002 privind aprobarea Procedurii de actualizare a nomenclatorului Clasificarea ocupațiilor din România.

	<p>Să înțeleagă ce cunoștințe educaționale sunt necesare pe o tematică dată sau într-un domeniu de muncă</p> <p>Să poată comunica în limba română și maternă în context de muncă</p>	<p>echipamente pentru rezolvarea sarcinilor simple</p> <p>Să învețe să lucreze în echipă pentru rezolvarea sarcinilor rutiniere de muncă</p>	<p>Să respecte norme de etică profesională la locul de muncă</p> <p>Să dețină competențe profesionale specifice ocupației (Se descriu prin standardul ocupațional.)</p>	<p>Să accepte feedback în sarcini simple, sub supraveghere directă la locul de muncă</p> <p>Să schimbe informații profesionale specifice locului de muncă</p>	<p>Să învețe să se dezvolte profesional într-un mediu controlat</p> <p>Să lucreze într-o manieră responsabilă în activitățile desfășurate</p>	<p>Absolvent de minimum 8 clase</p> <p>Vârsta minimă conform legii</p>
Nivelul 3	<p>Cunoștințe faptice, cunoașterea unor principii, procese și concepte generale dintr-un domeniu de muncă sau de studiu și în situații parțial familiare</p> <p>Să aplice cunoștințe profesionale generale din domeniul de muncă</p> <p>Să aplice conexiuni logice utilizând cunoștințe profesionale generale</p> <p>Să aplice cunoștințe educaționale necesare într-un domeniu de muncă</p> <p>Să poată comunica în limba română și maternă, verbal și în scris, în context profesional</p>	<p>O gamă de aptitudini cognitive și practice necesare pentru executarea sarcinilor și rezolvarea problemelor, prin selectarea și aplicarea de metode, instrumente, materiale și informații de bază</p> <p>Să selecteze unelte, tehnologie și echipamente necesare executării sarcinilor și rezolvării problemelor</p> <p>Să prezinte adaptabilitate la schimbare în contexte de învățare sau profesionale</p> <p>Să lucreze în echipă pentru îndeplinirea sarcinilor și rezolvarea problemelor specifice de la locul de muncă</p>	<p>Să îndeplinească sarcinile de la locul de muncă și să se asigure de realizarea corepunzătoare a acestora</p> <p>Să respecte standardele și normele de calitate a muncii la locul de muncă</p> <p>Să identifice și să rezolve probleme simple la locul de muncă, sub supraveghere limitată</p> <p>Să cunoască și să respecte mediul de muncă și standardele de securitate și sănătate în muncă</p> <p>Să respecte norme de etică profesională la locul de muncă</p> <p>Să dețină competențe profesionale specifice ocupației (Se descriu prin standardul ocupațional.)</p>	<p>Asumarea responsabilității pentru executarea sarcinilor într-un domeniu de muncă sau de studiu</p> <p>Adaptarea propriului comportament la circumstanțe pentru rezolvarea problemelor</p> <p>Să își asume responsabilitatea pentru cantitatea și calitatea rezultatelor muncii</p> <p>Să respecte obligațiile cetățenești, comportamentale de trai în societate</p> <p>Să accepte feedback și critici specifice domeniului de muncă</p> <p>Să schimbe informații profesionale în domeniul de muncă</p>	<p>Să manifeste inițiativă pentru dezvoltarea profesională de-a lungul vieții și să superviseze în contexte limitate pregătirea altora</p> <p>Să lucreze și să supravegheze munca echipei, desfășurată într-o manieră responsabilă, în contexte generale</p>	<p>Absolvent de liceu fără diplomă de bacalaureat</p>
Nivelul 4	<p>Cunoștințe faptice și teoretice în contexte largi, în cadrul unui domeniu de muncă sau de studiu</p> <p>Să utilizeze cunoștințe profesionale în contexte largi din domeniul de muncă</p> <p>Să utilizeze conexiuni logice utilizând cunoștințe profesionale generale în contexte largi din domeniul de muncă</p> <p>Să utilizeze cunoștințe educaționale în contexte largi, în cadrul unui domeniu de muncă sau de studiu</p> <p>Să poată comunica în limba română și maternă, verbal și</p>	<p>O gamă de aptitudini cognitive și practice necesare pentru găsirea de soluții la probleme specifice într-un domeniu de muncă sau de studiu</p> <p>Să utilizeze unelte, tehnologie și echipamente necesare găsirii de soluții la probleme specifice</p> <p>Să înțeleagă noi abordări strategice pentru adaptarea la sarcini noi și obiective noi la locul de muncă, prin cunoștințe și informații specializate</p> <p>Să înțeleagă și să superviseze lucrul în echipă,</p>	<p>Să dezvolte metode pentru îndeplinirea sarcinilor generale și rezolvarea problemelor la locul de muncă</p> <p>Să asigure pentru el și echipă calitatea muncii, prin evaluarea rezultatelor obținute conform strategiilor utilizate</p> <p>Să rezolve probleme bine definite la locul de muncă și să supravegheze rezolvarea problemelor membrilor echipei</p> <p>Să asigure pentru el și echipă respectarea mediului de muncă și a standardelor</p>	<p>Autogestionare în cadrul liniilor directe aferente unor contexte de muncă sau de studiu în general previzibile, dar care se pot schimba</p> <p>Supravegherea activității de rutină a altor persoane, preluând o anumită responsabilitate pentru evaluarea și îmbunătățirea activităților de muncă sau de studiu</p> <p>Să își asume responsabilitatea pentru cantitatea și calitatea rezultatelor muncii proprii și pentru activitățile rutiniere ale membrilor echipei</p>	<p>Să manifeste inițiativă pentru dezvoltarea profesională de-a lungul vieții și să superviseze în contexte limitate pregătirea altora</p> <p>Să lucreze și să supravegheze munca echipei, desfășurată într-o manieră responsabilă, în contexte generale</p>	<p>Absolvent de liceu fără diplomă de bacalaureat</p>

Nivel de calificare	Cunoștințe Cunoștințe de bază și competențe educaționale În scris, în context profesional	Aptitudini (competențe profesionale)		Responsabilitate și autonomie (competențe personale)		Observații Nivel de educație ¹
		Competențe comune la locul de muncă	Competențe profesionale și tehnice generale	Competențe transversale/sociale	Competențe personale și atitudini	
Nivelul 5	Cunoștințe factice și teoretice cuprinzătoare, specializate, într-un domeniu de muncă sau de studiu și conștientizarea limitelor cunoștințelor respective Să utilizeze cunoștințe profesionale într-un cadru specializat din domeniul de muncă Să utilizeze conexiuni logice utilizând cunoștințele profesionale într-un cadru specializat din domeniul de muncă Să utilizeze cunoștințele educaționale într-un cadru specializat din domeniul de muncă Să poată comunica în limba română și maternă, verbal și în scris, într-un cadru specializat din domeniul de muncă	<p>pentru îndeplinirea sarcinilor rutiniere și rezolvarea problemelor</p> <p>O gamă amplă de aptitudini cognitive și practice necesare pentru conceperea de soluții creative la probleme abstracte Să utilizeze unelte, tehnologie și echipamente, în conceperea de soluții creative la probleme abstracte Să aplice strategii creative în procesul de identificare a soluțiilor pentru rezolvarea problemelor bine definite Să coordoneze lucrul în echipă pentru îndeplinirea sarcinilor și rezolvarea problemelor (care pot fi supuse schimbărilor) la locul de muncă</p>	<p>de securitate și sănătate în muncă Să respecte și să asigure respectarea normelor de etică profesională la locul de muncă Să dețină competențe profesionale specifice domeniului de activitate (Se descriu în standardele ocupaționale.)</p>	<p>Să respecte normele sociale general acceptate în context profesional și să supervizeze aplicarea acestora în cadrul echipei Să accepte și să ofere feedback și critici specifice domeniului de muncă sau studiu Să schimbe informații profesionale în domeniul de muncă, în cadrul echipei de lucru Să îi instruiască pe alții și să îmbunătățească performanța echipei</p>	<p>Să manifeste inițiativă pentru dezvoltarea profesională proprie și a membrilor echipei Să asigure desfășurarea muncii într-o manieră responsabilă, în contexte specifice, dar care pot fi supuse schimbărilor Să coordoneze echipa și să analizeze performanța proprie și a celorlalți Să aibă spirit de inițiativă și să dețină competențe antreprenoriale</p>	Absolvent de liceu cu sau fără diplomă de bacalaureat

¹ Nivelul de educație este indicat conform Ordinului ministrului educației naționale și al ministrului muncii și justiției sociale nr. 5.039/2.126/2018 privind aprobarea corespondenței dintre nivelurile Cadrului național al calificărilor, actele de studii/calificare ce se eliberează, tipul de programe de educație și formare profesională din România prin care pot fi dobândite nivelurile de calificare, nivelurile de referință ale Cadrului european al calificărilor, precum și condițiile de acces corespunzătoare fiecărui nivel de calificare, cu completările ulterioare.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 67**din 29 septembrie 2021**

Dosar nr. 1.795/1/2021

Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrmaru	— judecător la Secția penală
Laura Mihaela Soane	— judecător la Secția penală
Ioana Alina Ilie	— judecător la Secția penală
Andrei Claudiu Rus	— judecător la Secția penală
Simona Daniela Encean	— judecător la Secția penală
Constantin Epure	— judecător la Secția penală
Dan Andrei Enescu	— judecător la Secția penală

Pe rol soluționarea sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, în baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în prima instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) raportat la art. 473 alin. (8) din Codul de procedură penală și art. 36 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată participă doamna Adina Andreea Ciuhan Teodoru, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Nicoleta Ecaterina Eucarie, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit în cauză de către judecătorul-raportor, acesta fiind comunicat părților potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Totodată, s-a învederat că, urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse puncte de vedere asupra problemei de drept deduse dezlegării.

Președintele completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Nicoleta Ecaterina Eucarie, având cuvântul referitor la chestiunea de drept supusă dezlegării, a susținut că în cauză nu este îndeplinită condiția de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept care ar necesita lămuriri sau interpretări.

Astfel, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, nu reprezintă o chestiune de drept veritabilă și nu are nivelul de dificultate care să permită a se recurge la procedura hotărârii prealabile.

În cauza de față, dispozițiile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt clare și neechivoce, simpla interpretare gramaticală a acestora fiind de natură a conduce la înțelegerea sensului avut în vedere de legiuitor. Astfel, dispozițiile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală vizează neagravarea situației inculpatului, în cazul în care apelul declarat de procuror a fost doar în favoarea inculpatului. *Per a contrario*, apelul declarat de procuror în defavoarea inculpatului permite agravarea situației acestuia.

În consecință, în situația în care apelul declarat de procuror este atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, nu mai sunt aplicabile dispozițiile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală, care sunt de strictă interpretare și care vizează situația când apelul este declarat doar în favoarea inculpatului, nu și în defavoarea acestuia.

Această concluzie se coroborează cu dispozițiile art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală, în care se menționează că, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de apelant (deci inclusiv de procuror), instanța este obligată să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, nu doar strict prin raportare la motivele invocate de apelant.

Se constată că dispozițiile art. 417 și ale art. 418 din Codul de procedură penală fac referire la apel, în general, nu și dacă apelul declarat vizează motive de nelegalitate sau netemeinicie, astfel încât instanța de apel trebuie să examineze cauza sub toate aspectele, inclusiv privind temeinicia soluției apelate.

În consecință, în raport cu aspectele expuse, doamna procuror a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată,
constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin încheierea de ședință din data de 2 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 473/321/2020, Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, în baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Instanța de apel învestită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în prima instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală”.

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel Bacău a fost învestită cu soluționarea apelurilor formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria T.N. și inculpatul S.I., împotriva Sentinței penale nr. 242 din 23 noiembrie 2020, pronunțată de Judecătoria T. N. în Dosarul nr. 473/321/2020.

Prin Sentința penală nr. 242 din 23 noiembrie 2020, pronunțată de Judecătoria T. N., s-a dispus:

În baza art. 194 alin. (1) lit. a) și e) din Codul penal și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală a fost condamnat inculpatul S.I. la pedeapsa de 2 ani și 4 luni pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală.

S-a constatat că infracțiunea de vătămare corporală pentru care s-a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii de 2 ani și 2 luni prin prezenta sentință este concurrentă cu pedeapsa de 2 ani închisoare stabilită în sarcina inculpatului S.I. prin Sentința penală nr. 233 din 1 noiembrie 2019 a Judecătoriei T. N., definitivă la data de 17 septembrie 2020 prin Decizia penală nr. 768/2020 a Curții de Apel Bacău.

În baza art. 97 alin. (1) din Codul penal a fost anulată suspendarea executării pedepsei sub supraveghere de 2 ani închisoare aplicată inculpatului prin Sentința penală nr. 233 din 1 noiembrie 2019 a Judecătoriei T. N., definitivă la data de 17 septembrie 2020 prin Decizia penală nr. 768/2020 a Curții de Apel Bacău.

În baza art. 38 alin. (1) și art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal au fost contopite pedepsele de 2 ani închisoare aplicate inculpatului prin Sentința penală nr. 233 din 1 noiembrie 2019 a Judecătoriei T. N., definitivă la data de 17 septembrie 2020 prin Decizia penală nr. 768/2020 a Curții de Apel Bacău, și pedeapsa închisorii de 2 ani și 2 luni aplicată prin prezenta sentință și s-a aplicat pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 4 luni închisoare la care s-a adăugat 1/3 din cealaltă pedeapsă, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare.

În baza art. 91 din Codul penal a fost suspendată executarea pedepsei sub supraveghere și în baza art. 92 din Codul penal s-a stabilit un termen de supraveghere de 4 ani. Inculpatul a fost obligat ca pe durata termenului de suspendare să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 93 alin. (1) din Codul penal și i s-a impus obligația prevăzută de art. 93 alin. (2) lit. b) din Codul penal, fiind dispusă, totodată, obligarea sa la prestarea unei munci în folosul comunității.

În baza art. 194 alin. (1) lit. a) și e) din Codul penal și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală a fost condamnat

inculpatul U.R.I. la pedeapsa de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală.

În baza art. 91 din Codul penal a fost suspendată executarea pedepsei sub supraveghere și în baza art. 92 din Codul penal s-a stabilit un termen de supraveghere de 4 ani, care curge de la data rămânerii definitive a primei sentințe de condamnare.

Inculpatul a fost obligat ca pe durata termenului de suspendare să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 93 alin. (1) din Codul penal și i s-a impus obligația prevăzută de art. 93 alin. (2) lit. b) din Codul penal, fiind dispusă, totodată, obligarea sa la prestarea unei munci în folosul comunității.

În baza art. 72 din Codul penal s-a scăzut din pedeapsa aplicată inculpatului S.I. reținerea pentru 24 de ore, durata arestului preventiv începând cu data de 20 ianuarie 2020 până la data de 15 aprilie 2020 și durata arestului la domiciliu începând cu data de 15 aprilie 2020 până la data de 15 mai 2020.

A fost revocată măsura preventivă a controlului judiciar începând cu data pronunțării prezentei sentințe.

Referitor la inculpatul U.R.I. s-a dedus din pedeapsa aplicată reținerea pentru 24 de ore, începând cu data de 29 octombrie 2019, ora 02.30, și până la data de 30 octombrie 2019, ora 02.30.

S-a luat act că persoana vătămată B. F. nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Împotriva Sentinței penale nr. 242 din 23 noiembrie 2020 pronunțate de Judecătoria T. N. au formulat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria T. N. și inculpatul S. I.

Parchetul de pe lângă Judecătoria T. N. a criticat sentința apelată și încheierea de ședință din 10 decembrie 2020 pentru motive de nelegalitate și netemeinicie, solicitând admiterea apelului, desființarea hotărârii instanței de fond și a încheierii din data de 10 decembrie 2020 și pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice.

În esență, în motivele de apel ale parchetului, cu referire la inculpatul S.I. s-a susținut că prin sentința penală apelată a fost stabilit un termen de supraveghere de 4 ani referitor la pedeapsa de 3 ani închisoare (*rezultată în urma anulării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani închisoare, aplicată inculpatului prin Sentința penală nr. 233 din 1.11.2019 a Judecătoriei T. N., definitivă la data de 17 septembrie 2020 prin Decizia penală nr. 768/2020 a Curții de Apel Bacău, și a contopirii cu pedeapsa de 2 ani și 4 luni închisoare, dispusă în cauză*), fără a se menționa data de la care începe să curgă acest termen, respectiv 17 septembrie 2020, dată la care a rămas definitivă Sentința penală nr. 233 din 1 noiembrie 2019 a Judecătoriei T. N.

Ulterior, prin Încheierea din data de 10 decembrie 2020, în baza art. 279 din Codul de procedură penală a fost înlăturată omisiunea materială strecurată în dispozitivul sentinței penale apelate, în sensul că termenul de supraveghere de 4 ani începe să curgă de la data 17 septembrie 2020, dată la care a rămas definitivă Sentința penală nr. 233 din 1 noiembrie 2019 a Judecătoriei T. N.

Criticând această dispoziție, parchetul a susținut că omisiunea pronunțării cu privire la momentul de la care se calculează termenul de supraveghere de 4 ani, privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare, nu reprezintă vreo eroare materială evidentă, în sensul art. 278 alin. (1) din Codul de procedură penală, sau vreo omisiune vădită, în sensul art. 279 din Codul de procedură penală, ci un aspect de nelegalitate.

Totodată, sentința penală a fost criticată sub aspectul nelegalității dispoziției referitoare la deducerea din pedeapsa aplicată inculpatului S.I. a duratei reținerii, arestării preventive

și a arestului la domiciliu, în opinia parchetului fiind dedusă o perioadă mai mare decât cea efectiv executată de inculpat.

III. Punctul de vedere al completului de judecată care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în primă instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Acest punct de vedere este fundamentat pe dispozițiile art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală care permit instanței de apel să examineze și din oficiu sentința apelată sub toate aspectele de fapt și de drept, în limitele prevăzute de art. 417 alin. (1) și art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Ori de câte ori este investită cu apelul declarat de procuror care vizează motive de nelegalitate care duc la agravarea situației inculpatului, pentru a se asigura în mod deplin realizarea rolului Ministerului Public în activitatea judiciară, consacrat de Constituția României și de art. 4 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, instanța de apel poate să antameze și aspecte de netemeinicie a sentinței apelate care pot determina majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele arondate

Examinând punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate, precum și jurisprudența atașată acestora ce au fost transmise instanței supreme referitoare la chestiunea de drept supusă dezlegării, a rezultat o practică neunitară.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție: Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Ploiești, care au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

Într-o primă opinie susținută de judecătorii Secției penale a Curții de Apel Timișoara (în opinie majoritară), Secției penale a Judecătoriei Timișoara, Secției penale a Curții de Apel Alba Iulia, de judecătorii Judecătoriei Săliște, Secției penale a Curții de Apel București, Secției penale a Curții de Apel Pitești, Secției penale a Curții de Apel Bacău, Secției penale a Tribunalului Galați, Secției penale a Curții de Apel Craiova, Secției penale a Curții de Apel Iași, de judecătorii din cadrul Judecătoriei Huși, al Judecătoriei Vaslui, Secției penale din cadrul Curții de Apel Oradea, Secției penale a Curții de Apel Constanța (opinia minoritară), Secției penale a Curții de Apel Suceava, s-a apreciat că *instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a Sentinței pronunțate în primă instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei*

pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.

La nivelul *Secției a II-a penale din cadrul Curții de Apel București*, judecătorul cu atribuții de unificare a practicii a arătat următoarele:

În doctrină — Grigore Gr. Theodoru, *Tratat de drept procesual penal*, ediția a II-a, Editura Hamangiu, 2008, pagina 781, s-a arătat că: „*Pentru a opera în favoarea apelului sau recursul procurorului este necesar ca precizarea cu privire la exercitarea sa în favoarea sau defavoarea unei părți să rezulte din declarația de apel sau recurs făcută în termenul legal; o astfel de precizare trebuie să fie neechivocă în favoarea părții, căci o formulare ambiguă sau neutră, din care pot să rezulte și elemente în favoare, dar și în defavoare, nu produce efectul de neagravare.*”

Prin urmare, s-a apreciat că în cazul în care apelul parchetului este și în favoarea, și în defavoarea unei părți, nu operează principiul *non reformatio in pejus*.

În continuare, sub aspectul limitelor devoluțiunii apelului declarat de parchet în defavoarea unei părți (inclusiv în contextul unui apel conținând critici și în favoarea, și în defavoarea părții), în doctrină — Vasile Papadopol, Cornelii Turianu, *Apelul penal*, Casa de editură și presă „Șansa” — S.R.L., București, 1994, pagina 130, s-a arătat că există un punct de vedere (Gr. Theodoru, *Efectul devolutiv al recursului penal și limitele sale*, RRD nr. 2/1974, pagina 24) apreciat de autor ca fiind corect, respectiv: „*instanța de apel, sesizată cu apelul în defavoare al procurorului, are căderea să examineze cauza și în legătură cu faptele neavizate prin apel, putând să agraveze, și în legătură cu ele, situația intimatului.*”

În susținerea acestei opinii au fost atașate: Decizia penală nr. 552/A din 29.04.2014, pronunțată în Dosarul nr. 89/202/2014, și Decizia penală nr. 994/A din 22.06.2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.375/301/2016 — ale Curții de Apel București, Secția a II-a penală, Decizia penală nr. 810 din 30 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.133/285/2019, a Curții de Apel Suceava, Secția penală și pentru cauze cu minori.

În a doua opinie susținută de judecătorii Secției penale din cadrul Tribunalului Timiș (opinia majoritară), Secției penale a Tribunalului Hunedoara, Secției penale a Curții de Apel Galați, Secției penale din cadrul Tribunalului Vaslui, Judecătoriei Iași, Judecătoriei Bârlad, Secției penale a Curții de Apel Constanța (opinia majoritară), s-a apreciat că *instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în primă instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, nu poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse.*

La nivelul *Curții de Apel Ploiești* s-a apreciat că în cazul în care în apelul exercitat de unitatea de parchet se formulează critici cu privire la nelegalitatea sentinței pronunțate de prima instanță, aceste critici fiind în defavoarea inculpatului, dar nu cu privire la modul de individualizare a tratamentului sancționator, ci numai cu privire la corecta încadrare juridică, instanța de apel nu ar putea agrava tratamentul sancționator pentru care prima instanță a optat, numai în situația în care noua încadrare juridică nu impune aplicarea unui tratament sancționator mai sever.

În susținerea acestei opinii au fost atașate: Decizia penală nr. 155 din 8 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.046/20/2020, a Curții de Apel Ploiești și Decizia penală nr. 625 din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.596/20/2019, a Curții de Apel Ploiești.

V. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 1.090/C/1.504/III-5/2021 din data de 14 iulie 2021, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 475 — art. 77 din Codul de procedură penală, a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării Curții de Apel — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Astfel, referitor la îndeplinirea condiției existenței unei chestiuni de drept susceptibile a fi soluționată în mod diferit de instanțe s-a apreciat că sesizarea astfel formulată, deși prezintă aparența unei chestiuni de drept esențială (întrucât de lămurirea acesteia depinde soluționarea cauzei pe fond), aptă a primi o dezlegare de principiu, nu reprezintă o chestiune de drept veritabilă și nu are nivelul de dificultate care să permită a se recurge la procedura hotărârii prealabile.

Faptul că nu se poate folosi procedura hotărârii prealabile „dacă aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate în cauză” a fost susținut de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în Decizia nr. 17 din 17 martie 2021. În aceeași decizie se mai menționează că cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept poate fi făcută numai în ipoteza în care, „în cursul soluționării unei cauze, se pune problema interpretării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea conduce la adoptarea unor soluții diferite în rezolvarea aceleiași spețe”.

Or, în cauza de față dispozițiile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt clare și neechivoce, simpla interpretare gramaticală a acestora fiind de natură a conduce la înțelegerea sensului avut în vedere de legiuitor.

Astfel, dispozițiile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală vizează neagravarea situației inculpatului, în cazul în care apelul declarat de procuror a fost doar în favoarea inculpatului.

Per a contrario, apelul declarat de procuror în defavoarea inculpatului permite agravarea situației acestuia.

În consecință, în situația în care apelul declarat de procuror este atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, nu mai sunt aplicabile dispozițiile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală, care sunt de strictă interpretare și care vizează situația când apelul este declarat doar în favoarea inculpatului, nu și în defavoarea acestuia.

Această concluzie se coroborează cu dispozițiile art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală, în care se menționează că în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de apelant (deci inclusiv de procuror), instanța este obligată să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, nu doar strict prin raportare la motivele invocate de apelant.

Curtea Constituțională a precizat în Decizia nr. 306 din 29 martie 2007, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 alin. 2 din Codul de procedură penală anterior (referitor la efectul devolutiv al apelului și limitele sale), actual art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală, că dispozițiile legale, potrivit cărora „instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept”, nu aduc în niciun fel atingere liberului acces la justiție, care presupune, între altele, dreptul la un proces echitabil.

Verificarea se face însă în limitele stabilite referitoare atât la persoana, cât și la calitatea pe care o are apelantul, iar în cadrul acestor limite, instanța este obligată să examineze cauza sub toate aspectele ce țin de legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.

Se constată că dispozițiile art. 417 și art. 418 din Codul de procedură penală fac referire la apel, în general, nu și dacă

apelul declarat vizează motive de nelegalitate sau netemeinicie, astfel încât instanța de apel trebuie să examineze cauza sub toate aspectele, inclusiv privind temeinicia soluției apelate.

Aceeași concluzie rezultă și din dispozițiile art. 425 alin. (2) din Codul de procedură penală, în care se menționează că, dacă hotărârea a fost desființată în apelul procurorului, declarat în defavoarea inculpatului, instanța care rejudecă poate agrava soluția dată de prima instanță.

VI. Dispozițiile legale supuse interpretării

Art. 417 din Codul de procedură penală: Efectul devolutiv al apelului și limitele sale

„(1) Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

(2) În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.”

Art. 418 din Codul de procedură penală: Neagravarea situației în propriul apel

„(1) Instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai grea pentru cel care a declarat apel.

(2) De asemenea, în apelul declarat de procuror în favoarea unei părți, instanța de apel nu poate agrava situația acesteia.”

VII. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Soluția propusă de judecătorul-raportor a fost aceea de respingere, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate.

În esență, s-a reținut că problema a cărei dezlegare se solicită nu constituie o veritabilă și dificilă chestiune de drept, aplicarea corectă a dreptului impunându-se în mod clar și evident, practic nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării prevăzute în mod imperativ și cumulativ de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

VIII. **Înalta Curte de Casație și Justiție**, examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, în Dosarul nr. 473/321/2020, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, dacă în cursul judecății, un complet de judecată investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În raport cu textul legal evocat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor cerințe:

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— existența unei chestiuni de drept, care să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii;

— soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

Examinând îndeplinirea acestor condiții în cauză, se constată că este îndeplinită condiția referitoare la *existența unei cauze*

pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, fiind investită, în Dosarul nr. 473/321/2020, cu soluționarea apelurilor formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria T. N. și inculpatul S.I. împotriva Sentinței penale nr. 242 din 23 noiembrie 2020, pronunțată de Judecătoria T. N. în Dosarul nr. 473/321/2020.

De asemenea, se constată că este îndeplinită și condiția referitoare la *nestatuarea anterioară de către instanța supremă în cadrul unui mecanism de unificare a practicii judiciare asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării*.

Referitor însă la condiția de admisibilitate privind natura chestiunii ce poate face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și *cerința ca de lămurirea acesteia să depindă soluționarea pe fond a cauzei*, se constată că nu este îndeplinită în cauză.

Din cuprinsul încheierii instanței de trimitere rezultă că obiectul sesizării îl vizează chestiunea de drept: „*Instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în prima instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.*”

Potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de existența unei veritabile chestiuni de drept, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

Referitor la sintagma „chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a stabilit că sesizarea trebuie să ducă la interpretarea *in abstracto* a unor dispoziții legale determinate, iar nu la rezolvarea unor chestiuni ce țin de particularitățile cauzei (Decizia nr. 14 din 12 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iunie 2015; Decizia nr. 14 din 18 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 iunie 2016; Decizia nr. 4 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 12 aprilie 2017; Decizia nr. 27 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 22 ianuarie 2018).

În egală măsură, sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecătii (Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016), iar pentru a constitui o problemă de drept, premisa de la care se pornește în întrebarea ce formează obiectul sesizării trebuie să își găsească izvorul în dispozițiile legale, și nu într-o stare de fapt; aplicarea legii la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, fiind atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei (Decizia nr. 23 din 16 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 4 noiembrie 2015). Hotărârile prealabile trebuie pronunțate numai în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, constituind o dezlegare de principiu a unei probleme de drept.

Totodată, sesizarea în procedura întrebării prealabile trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei

cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce și care ar putea da naștere mai multor soluții. *Per a contrario*, procedura nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială. (Decizia nr. 19 din 14 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 29 iunie 2017, Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016, Decizia nr. 6 din 2 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 15 aprilie 2016, Decizia nr. 20 din 14 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 10 iulie 2017, și Decizia nr. 2 din 8 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2018).

În contextul mecanismelor de unificare a practicii judiciare, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu este acela de a interveni în procesul de aplicare a legii la cazurile deduse judecătii, ci de a oferi o interpretare a normelor legale, acolo unde acest lucru se impune ca urmare a modului lor de redactare și a existenței unor interpretări diferite a acestora.

În cauza care a generat prezenta sesizare, instanța de trimitere a fost investită cu soluționarea apelurilor declarate, astfel încât acesteia îi revine sarcina de a contura silogismul juridic care va conduce la soluționarea acțiunii penale, ceea ce presupune aplicarea premisei majore (norma legală) la premisa minoră (cazul particular dedus judecătii), urmată de consecința constatării corespondenței dintre acestea.

Or, în acest context, se impune observația că instanța de trimitere nu semnalează dificultăți de interpretare a dispozițiilor art. 417 și respectiv ale art. 418 din Codul de procedură penală, ci relevă o îndoială asupra modului de aplicare a premisei majore, prin raportare la consecința pe care aceasta ar putea să o producă asupra premisei minore. Acest procedeu, însă, nu reprezintă o solicitare de interpretare a unor dispoziții legale cu un conținut neclar, susceptibil de a genera interpretări diferite, ci are semnificația unei cereri de validare sau confirmare a silogismului juridic care stă la baza aplicării normei la cazul dedus judecătii, chestiune care, în mod evident, excedează mecanismului de unificare a practicii judiciare.

Mai mult, textele legale la care face referire instanța de trimitere, și în special art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală, sunt formulate într-o manieră clară, lipsită de echivoc, limitele efectului devolutiv al apelului în materie penală și sfera de cuprindere a principiului *non reformatio in pejus* fiind pe deplin determinabile atât prin raportare la conținutul legal, cât și prin recurgerea la surse doctrinare sau jurisprudențiale, nefiind necesară intervenția Înaltei Curți prin intermediul mecanismului de unificare a practicii judiciare.

Pe de altă parte, se reține că pronunțarea unei hotărâri prealabile în cadrul prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală se impune atunci când, din cauza modului de redactare a textului legal și a faptului că acesta este susceptibil să genereze interpretări diferite, iar în absența unei dezlegări cu forță obligatorie pentru toate instanțele de judecată, acțiuni penale care vizează fapte similare riscă să fie soluționate în mod diferit, generând astfel practică judiciară neunitară.

Implicit, se desprinde concluzia că dezlegarea problemei de drept în cadrul mecanismului reglementat de art. 475 din Codul de procedură penală trebuie să vizeze o dispoziție legală *in abstracto* care să fie susceptibilă de a fi aplicată uniform în toate cazurile în care aceasta ar putea fi incidentă.

Or, din conținutul prezentei sesizări rezultă că instanța de trimitere nu relevă o dificultate de interpretare a unui text legal în genere, ci, prin raportare la un caz particular cu care a fost investită și care este marcat de un complex de variabile, solicită

determinarea cadrului legal circumscris controlului judiciar pe care trebuie să îl exercite.

În aceste condiții, de vreme ce problema de drept care formează obiectul sesizării este una circumstanțiată de particularitățile cazului dedus judecării, se constată că nici nu ar fi posibilă o interpretare de principiu a normelor legale la care se face referire, în forma în care s-a solicitat acest lucru.

În consecință, în raport cu aspectele expuse se reține că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, întrucât problema semnalată de instanța de trimitere nu constituie o chestiune de drept în sensul art. 475 din Codul de procedură penală, care să determine activarea mecanismului de unificare a practicii judiciare.

Prin urmare, constatând neîndeplinite condițiile de admisibilitate menționate de art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte nu va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, urmând a

respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală, cauze cu minori și familie, prin care solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în prima instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze cu minori și familie, în Dosarul nr. 473/321/2020, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Instanța de apel investită cu apelul declarat de procuror exclusiv pentru motive de nelegalitate a sentinței pronunțate în prima instanță, dintre care unul/unele este/sunt în favoarea inculpatului, altul/altele este/sunt în defavoarea aceluiași inculpat, aceste din urmă motive vizând alte chestiuni decât pedeapsa aplicată de prima instanță, poate să examineze în privința acestui inculpat sentința apelată și sub aspectul temeiniciei pedepsei aplicate, ce ar avea drept consecință majorarea cuantumului acesteia sau înlăturarea dispozițiilor privind suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse dispuse prin sentința apelată, fără a încălca prevederile art. 418 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Adina Andreea Ciuhan Teodoru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

